

ἐποπτεῖαν ἐκ τῶν λογίων καὶ ἐπιστημόνων συνήθως πολιτῶν, ὅπερ ἐξηκολούθησε καὶ ἐπὶ τοῦ αὐτονομικοῦ καθεστῶτος, ὁπότε τὸ ἔργον τῆς δημογεροντίας περιορίσθη εἰς τὴν διοίκησιν μόνον τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων, τοῦ δὲ ἐν τῇ μητροπόλει ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου, ἀποτελουμένου ἕκτοτε ἐκ κληρικῶν μόνον, εἰς τὴν ἐκδίκασιν διαζυγίων κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν δίκαιον καὶ εἰς τὴν ἐκδοσιν ἀδειῶν γάμου.

Μετὰ τὴν ἔνωσιν τῆς ἀνατολικῆς Ρωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας (1886) κατὰ τὸν νόμον τῆς ἡγεμονίας ἢ ἐφορεία τῶν σχολείων τετραμελῆς ἐξελέγετο ἑκάστοτε κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων Βουλγάρων ὑπηκόων καὶ ἀπετελεῖτο ἐξ Ἑλλήνων Βουλγάρων ὑπηκόων, ὑπευθύνων πρὸς τὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν κατὰ τοὺς νόμους τοῦ κράτους λειτουργίαν τῶν σχολείων τῆς κοινότητος. Τούτου ἕνεκα ἡ ἐφορεία συνειργάζετο πλέον μετὰ τῆς δημογεροντίας περιορισθείσης εἰς τέσσαρα μέλη καὶ ἀπέτελεσε τὴν ἐφοροδημογεροντίαν τῆς κοινότητος ὀκταμελῆ, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἑκάστοτε μητροπολίτου, φροντίζουσαν περὶ πάντων τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων. Ὁ προκείμενος κανονισμὸς εἶναι mutatis mutandis ἀντίγραφον τοῦ προϋπάρχοντος καὶ κατ' αὐτὸν διφκῆθη ἡ κοινότης μέχρι τῆς καταλύσεώς της (1906) μὴ συγκληθείσης τῆς ἐκλογικῆς γενικῆς συνελεύσεως τῆς 1905 πρὸς ἀνάδειξιν ἄλλης δημογεροντίας διὰ τὸ κρίσιμον τῶν καιρῶν.

Ἄρ. 48

Τὰ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος 1902—1903 ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ καθηγητοῦ Μυρτίλου Ἀποστολίδου πεπραγμένα τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ ἐν Φιλιππουπόλει Ἑλληνικοῦ φιλαρμονικοῦ συλλόγου «Ὁρφῆως»

Διὰ τῆς παρουσίας ὁμιλίας λήγουσι σημεῖον (18 Μαρτίου 1903) αἱ ἐφορᾶς τῆς ἐφετεινῆς περιόδου (1902—1903) τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ Ὁρφῆως, αἵτινες ἤρξαντο τῇ 5ῃ Νοεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα ἐγένοντο ἐν ὄλῳ συνεδρία 17, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τῆς 25ης Φεβρουαρίου ἐματαιώθη ἔλλειψι ἀκροατηρίου ἕνεκα τοῦ δεινοῦ χειμῶνος κατὰ τὴν νύκτα ἐκείνην. Πᾶ διεξαχθέντα ὑπὸ ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων λογίων τῆς ἡμετέρας κοινότητος θέματα ἀναφέρονται εἰς πᾶσαν ἐπιστήμην καὶ σκοποῦσι κυρίως τὴν ἐκπαιδεύσιν τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων πρὸς ἀνάπτυξιν ἢ ἐπαύξησιν τῶν γνώσεων παντὸς ἀκροατοῦ, οἷαςδήποτε μορφώσεως καὶ ἂν τυγχάνη οὗτος, ἐπομένως τὴν πνευματικὴν, ἠθικὴν καὶ πρακτικὴν αὐτοῦ ὠφέλειαν. Ἐκ τούτου προφανὴς εἶναι εἰς πάντα ἡ ἐπιδιωκομένη καὶ ἐπιτυγχανομένη ὠφέλεια τῶν μελῶν τῆς ἡμετέρας κοινότητος ἐν τῷ ἰδιωτικῷ, κοινωνικῷ, ἠθικοκορησκευτικῷ καὶ ἔθνικῷ αὐτῶν βίῳ. Ἡ τῶν θεμάτων ἀπαρίθμησις χρονολογικῶς θὰ δικαιώσῃ τοὺς λόγους ἡμῶν. Ἴδου ταῦτα :

Νοεμβρ. 5. 1) Ἡ διαφορὰ καὶ ὁμοιότης τῶν ἀθλητῶν τοῦ χριστιανισμοῦ πρὸς τοὺς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ὑπὸ τοῦ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου ἡμῶν Φωτίου. 2) Τὸ ὄρθῶς ἀκούειν κατὰ Πλούταρχον, ὑπὸ Κ. Κωνσταντινίδου, διευθυντοῦ τῆς Μαρασλείου κοινοτικῆς ἀστικῆς σχολῆς.

Νοεμβρ. 12. 3) Ὁ προσρισμὸς τῆς γυναικὸς ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ὑπὸ Ἀριστιείδου Ἀνδρονίκου, ἱατροῦ.

Κ. Μυρτίλος
 Ἀποστολίδης:
 Ἀρχὴν Θεοῦ
 Λαοφιλῆ
 Πνευματικῶν
 Αθ. τ. Σ. 1934-40
 v. 89-93

Νοεμβρ. 19. 4) Τυφλοί καὶ κωφάλαοι καὶ ἡ ἐκπαίδευσις αὐτῶν, ὑπὸ *Δημητρ. Δουλά*, ἱατροῦ. 5) Αἱ ἀκτίνες τοῦ Ραίντεν, ὑπὸ *Δημητρ. Στέφου*, καθηγητοῦ ἐν τοῖς Ζαριφεῖοις διδασκαλείοις.

Νοεμβρ. 26. 6) Ἡ ὀρθοπαιδικὴ τοῦ πνεύματος ἢ ἡ μέλλουσα παιδαγωγικὴ τοῦ παρόντος αἰῶνος, ὑπὸ *Γεωργ. Ἀνδρονίκου*, ἱατροῦ. 7) Περὶ τροφῆς, ὑπὸ *Ἰωάνν. Χ' Βασιλείου*, ἱατροῦ.

Δεκεμβρ. 3. 8) Ὁ ἐκπολιτιστικὸς χαρακτὴρ τῆς ἐμπορίας τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*, καθηγητοῦ ἐν τοῖς Ζαριφεῖοις διδασκαλείοις.

Δεκεμβρ. 10. 9) Ἡ ὑπὸ Νικηφόρου τοῦ Φωκᾶ ἀνάκτησις τῆς ἀραβοκρατουμένης Κρήτης, ὑπὸ *Γεωργ. Κύρου*, νομικοῦ καὶ δικηγόρου. 10) Εἰσαγωγὴ περὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἐν τῷ ἔθν. πανεπιστημίῳ καθηγητοῦ τῆς ἱστορίας Σπυρίδωνος Λάμπρου, ὡς ἱστορικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ρήτορος καὶ ἀνάγνωσις ἀρθροῦ αὐτοῦ περὶ τῆς 29ης Μαΐου 1453, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*.

Δεκεμβρ. 17. 11) Περὶ ζωῆς καὶ θανάτου, ὑπὸ *Ἀποστ. Δοξιάδου*, ἱατροῦ.

Ἰανουαρ. 14. 12) Εἰσαγωγὴ εἰς τοὺς Περσικοὺς πολέμους, ὑπὸ *Ἐδγ. Τάνου*, καθηγητοῦ ἐν τοῖς Ζαριφεῖοις διδασκαλείοις.

Ἰανουαρ. 21. 13) Ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ. 14) Γρηγοριος ὁ Β' πατριάρχης Κωνσταντινίδος, ὑπὸ *Ἀριστείδου Ἀνδρονίκου*, ἱατροῦ.

Ἰανουαρ. 28. 15) Τὰ μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην συμβάντα καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς, ὑπὸ *Ἐδγ. Τάνου*, καθηγητοῦ. 16) Συμβουλαὶ πρὸς κοινωνικὸν βίον, ὑπὸ *Νικολάου Ἐθνημάδου*, καθηγητοῦ ἐν τοῖς Ζαριφεῖοις διδασκαλείοις.

Φεβρουαρ. 4. 17) Τὰ αἰτία τῆς γεννήσεως μεγάλων ἀνδρῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ὑπὸ *Σκαρλάτου Κωνσταντινίδου*, ἱατροῦ καὶ δημοσιογράφου.

Φεβρουαρ. 11. 18) Περὶ θρέψεως καὶ πέψεως κατὰ τὰ νεώτερα τῆς ἐπιστήμης περάσματα, ὑπὸ *Ἰωάνν. Χ' Βασιλείου*, ἱατροῦ. 19) Τὸ ἔργον τοῦ Νεοκλέους Καζάτζη, πρυτάνεως τοῦ ἔθν. Πανεπιστημίου, ὡς προσέδρου τῆς ἐν Ἀθήναις ἐταιρείας «Ἑλληνισμοῦ» καὶ ἐθνικοῦ συγγραφέως καὶ ρήτορος, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*, καθηγητοῦ.

Φεβρουαρ. 18. 20) Οἱ ἀπὸ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινίδος ὑπὸ τῶν Τούρκων μέχρι σήμερον πρὸς ἐλευθερίαν ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*, καθηγητοῦ.

Μαρτίου 4. 21) Ἀνάλυσις τοῦ Ἀετιδέως (Aiglon), τοῦ περιπύστου δράματος τοῦ Ἐδμ. Ροσιάν, τοῦ μεγίστου τῶν συγχρόνων ἐν Γαλλίᾳ δραματικῶν μετ' εἰσαγωγῆς περὶ τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ πρωταγωνιστοῦντος προσώπου, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος, ὑπὸ *Σκαρλάτου Κωνσταντινίδου*, ἱατροῦ καὶ δημοσιογράφου.

Μαρτίου 12. 22) Ἀνάλυσις τοῦ πατριωτικοῦ δράματος τοῦ Χρ. Χριστοβασίλη, «Γιὰ τὴν πατρίδα», ἢ «ἀγῶνες τοῦ Σουλίου πρὸς τὸν Ἀλῆ πασά»,

ὑπὸ *Ἀποστ. Δοξιάδου*, ἱατροῦ, 23) Ἀνάλυσις τοῦ δραματικοτάτου εἰδυλλίου τοῦ Δημ. Κορομηλᾶ «τοῦ ἀγαπητικοῦ τῆς Βοσκοπούλας», ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

Μαρτίου 18. 24) Περὶ τῶν δύο πολιτικῶν ἀκολουθιῶν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ἦτοι τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου καὶ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ περὶ τῶν πρὸς τοὺς Πέρσας ἀγῶνων τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου, ὑπὸ *Μυρτίλου Ἀποστολίδου*.

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ Συλλόγου ἐκφράζει δημοσίᾳ τὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην του ἅμα εἰς ἅπαντας τοὺς ὁμιλητάς, οἵτινες οὐδενὸς κόπου φειδόμενοι παρέσχον τὴν πνευματικὴν τῶν συνδρομὴν, ὑποστηρίξαντες προθύμως τὸ κοινωφελὲς τοῦτο ἔργον. Εἶναι δὲ οὗτοι 13 τὸν ἀριθμὸν ὁ σεβαστὸς ἡμῶν μητροπολίτης κύριος Φώτιος, ὁ *Κ. Κωνσταντινίδης*, διευθυντὴς τῆς ἀστικῆς σχολῆς, ὁ *Ἀριστείδης Ἀνδρόνικος*, ἱατρός, διαπραγματευθεὶς θέματα δύο, ὁ *Δημ. Δουλᾶς*, ἱατρός, ὁ *Δημ. Στέφου*, καθηγητῆς, ὁ *Γεώργ. Ἀνδρόνικος* ἱατρός, ὁ *Μυρτίλος Ἀποστολίδης* καθηγητῆς, διαπραγματευθεὶς θέματα πέντε, ὁ *Ἰωάνν. Χ' Βασιλείου* ἱατρός, διαπραγματευθεὶς θέματα δύο, ὁ *Γεώργ. Κύρου* νομικός, ὁ *Ἀποστολὸς Δοξιάδης* ἱατρός, διαπραγματευθεὶς θέματα τρία, ὁ *Νικολ. Ἐθνημάδης* καθηγητῆς καὶ ὁ *Σκαρλάτος Κωνσταντινίδης* ἱατρός καὶ δημοσιογράφος, διαπραγματευθεὶς θέματα δύο.

Εὐχεται δὲ καὶ ἐλπίζει ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι καὶ οἱ λοιποὶ ἡμῶν ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι δὲν θὰ ὀκνήσωσι νὰ μετάρχωσι τῶν διαλέξεων διδάσκοντές τι τὸ ὀφελίμον τοὺς συμπολίτας των, διότι καθ' ἡμᾶς ἡ ἀποχὴ αὐτῶν ἀποτοῦτου, οἷον ἐπιδιώκει ὁ σύλλογος, σκοποῦ εἶναι ἀνεξήγητος καὶ ἀδικαιολόγητος ἅμα. Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τῶν νομικῶν τῆς ἡμετέρας Κοινότητος, οἵτινες πάντες πλὴν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Κύρου ἀπέσχον τῶν διαλέξεων. ἐνῶ ἡ δύναντο ἐκ τῆς εὐρείας τῶν ἐπιστήμης καὶ ἰδίως ἐκ τῆς πλουτολογίας καὶ πολιτικῆς οἰκονομίας τοσαῦτα ὀφέλιμα καὶ τῆς καθημερινῆς ἀνάγκης πράγματα νὰ διδάξωσιν ἡμᾶς; Καθῆκον ὅμως ἀπαραίτητον ὑπολαμβάνομεν νὰ ὑπομνήσωμεν καὶ τὸ κοινόν, ἵνα ἐν τῷ μέλλοντι διὰ πλείονος συμπαθείας καὶ ζήλου περιβάλλῃ τὰς διαλέξεις φοιτῶν τακτικῶς καὶ ἀνεξαιρέτως εἰς πάσας καὶ μετὰ προσοχῆς παρακολουθοῦν τὰ θέματα, ἅτινα ἐξ ἴσου ἐν τῷ εἶδει των εἶναι τερπνὰ καὶ ὀφέλιμα, διότι, ἂν κατὰ τὸν ἀθάνατον Ὀμηρον εἶναι ἐντροπὴ νὰ μένη τις ἐπὶ μακρὸν χρόνον πονεῖν καὶ ν' ἀπέρχεται ἀνευ ὀφειλείας, «αἰσχρὸν τοι δρῶν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι», οὐχ ἦτον ἐντροπὴ εἶναι κατὰ τὸν ρήτορα Ἰσοκράτην καὶ τὸ νὰ μὴ μανθάνῃ τις χρήσιμόν τι διδασκόμενον ὑπὸ τῶν φίλων καὶ νὰ μὴ δέχεται ἀγαθόν τι διδόμενον παρὰ τῶν αὐτῶν, «χρήσιμον λόγον μὴ μαθεῖν καὶ διδόμενόν τι ἀγαθὸν παρὰ τῶν φίλων μὴ λαβεῖν.»

Ταῦτα ἔχοντες ἐν κεφαλαίῳ νὰ εἴπωμεν περὶ τοῦ ἔργου τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ φιλαρμονικοῦ ἡμῶν συλλόγου Ὀρφέως κλείομεν τὰς συνεδριά-

